

Medlem fra Give og det ærede Medlem fra Aarhus enige, at Grunden til, at der kom færre Børn derude i et vist Aaremaal, som nu er forbi, var manglende Tillid til Opdragelsesanstalten og til Godsadministrationen. Mistillid til Godsadministrationen har ikke kunnet spille nogen Rolle. Det er først nu, man søger at sprede denne Mistillid til Godsadministrationen. Siden 1880 har det ikke været forsøgt, og de, der den Gang søgte at vække Mistillid, vandt jo slet ikke Gehør i Arbejderklassen, de havde ikke noget med den at gøre. Den egentlige Aarsag er imidlertid de Angreb, som det ærede Medlem fra Aarhus har rettet, og som er byggede op paa saa løst et Grundlag, at det i høj Grad forbavser mig. Der er dem, som har ment, at Grunden til, at der kom færre Børn, var Alimentationsloven af 27. Maj 1908. I saa Fald maatte der jo imidlertid være indtraadt en Forskydning i Forholdet mellem de ægte og de uægte fødte, saaledes at disse var blevet relativt færre. Men medens der i 1900 var 220 ægte fødte Børn mod 118 uægtefødte, var der i 1912 155 ægtefødte mod 141 uægtefødte. I 1900 var med andre Ord 65 pCt. af Børnene ægtefødte og 35 pCt. uægtefødte, men i 1912 kun 52 pCt. ægtefødte og 48 pCt. uægtefødte. De ægtefødte er altsaa blevet færre, medens de uægtefødte er taget til baade absolut og særlig relativt.

Nej, det kan ganske bestemte paavises, at Aarsagen er den, at det ærede Medlem (Sabroe) har ført sine hensynsløse Angreb mod Opdragelsesanstalten paa Jægerspris. Man bliver nødt til at tage enkelte Ting frem af Bunken, ellers kunde man blive ved meget længe paa Grundlag af de lange Foredrag baade i Gaar og i Dag. Jeg skal gribe i Bunken og fremdrage et Par Eksempler for at vise, hvorledes det ærede Medlems Kilder er, og hvor han søger sit Materiale. Dog vil jeg først fremdrage noget, der er saa psykologisk ejendommeligt for Sabroe. . . . jeg mener det ærede Medlem — ja, det er saa uhyre vanskeligt at lade være at nævne det ærede Medlems Navn, naar han taler saa personligt og siger: jeg har været ude og køre og set det og det — men det er altsaa det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds, jeg mener. Det ærede Medlem var ude paa Jægerspris og møder der 20 Børn, der var som smaa Rekrutter; han kommer til Fasangården og træffer denne Frk. Schmidt, som pryglede Børnene regelmæssig hver Fredag. Det er ganske morsomt netop for mig som Historiker at iagttage, hvordan en

saadan Historie som denne om Prygl hver Fredag opstaar. Anders Sørensen Vedel, ved ærede Medlemmer, pryglede sine Børn hver Langfredag og saa vel ogsaa hver Fredag til Minde om Jesu Lidelser! Dette „hver Fredag“ bliver saa i det ærede Medlems Hjerne til noget, som knytter sig til denne Frk. Schmidt i Fasangården. Men det er ganske urigtigt, hvad det ærede Medlem siger. At denne Dame undertiden har brugt korporlig Revselse, er muligt, jeg kender hende ikke, hun er der ikke mere, men dette med Fredagen er aldeles hen i Vejret. Det ærede Medlem siger endvidere, at der staar derude: „Uvedkommende forbydes Adgang; man henvende sig til Advokat Nellemann, Frederiksholms Kanal, København.“ Men der staar: „man henvende sig til Forstanderen for Opdragelsesanstalten“; og det er dog rimeligt, at ikke enhver kan bryde ind i disse Hjem og udsørge Børnene f. Eks., men maa henvende sig til Forstanderen, som bor midt iblandt dem; saa kan han vise en rundt. Men det er naturligvis ikke nær saa interessant som dette: man henvende sig til Advokat Nellemann, Frederiksholms Kanal, København. Saa fremkommer det urimelige. Der ligger en lille Sandhed bag, hvad det ærede Medlem siger, men Fantasien løber løbsk, og han ender i noget, som intet har med Virkeligheden at gøre. Jeg skal slet ikke omtale dette, at Børnene maa op paa den og den tidlige Tid. I Praksis staar de op mellem Kl. 6 og 7, og ude paa Landet er det jo ikke noget saa forskrækkeligt.

Jeg skal altsaa nu ud af Bunken tage et Par Eksempler til Illustration af de Vidner, som det ærede Medlem mente, vi skulde afhøre, naar vi var færdige her i Salen. Der holdtes forleden Søndag et Møde i Olympia om Jægerspris, og der stod en Fru Ulrichsen op og klagede — jeg kan sikkert nævne Navnet, for det er refereret i Aviserne, og Mødet var offentligt. Denne Fru Ulrichsen er flere Gange optraadt, har jeg set, som Klager overfor Jægerspris. Hun siger, at paa Jægerspris er hendes Datter blevet mishandlet til Døde, hendes Datter lider af en livsfarlig Sygdom, som hun har faaet ved Mishandling derude. Dette interesserede mig naturligvis, for det var jo en gruelig Anklage, og jeg har da haft Lejlighed til at faa at vide, hvordan det forholder sig med denne Sag. Vedkommende Pige — Louise Ulrichsen hedder hun — er født 1895, blev optaget paa Jægerspris 1898 og kom tilbage til sin Moder 1911. Der gives hende det Vid-